

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 21 kwietnia 2022 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi zasądził od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda W. B. kwotę 1.500 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 5 lutego 2020 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 387 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

Apelację od powyższego wyroku złożył pozwany, zaskarżając go w całości i podnosząc następujące zarzuty:

1) obrazę przepisów postępowania, mających istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 227 k.p.c. poprzez dowolną, selektywną, sprzeczną z zasadami logiki, ocenę materiału dowodowego, tj.:

- OWU;

- akt szkodowych powoda;

- pisma Wojewódzkiego Wielospecjalistycznego Centrum

i bezzasadne przyjęcie, że w niniejszej sprawie pobyt powoda w dniach od 14 do 18 września 2019 roku, stanowił zdarzenie ubezpieczeniowe, o którym mowa w OWU, podczas, gdy w niniejszej sprawie nie zostały spełnione przesłanki do przyjęcia, że powód przebywał na (...), o którym mowa w § 1 ust. 2 pkt 14 Szczególnych Warunków Dodatkowego (...), ergo w świetle okoliczności niniejszej sprawy nie można mówić o odpowiedzialności pozwanego wobec powoda;

2) obrazę prawa materialnego, tj.: naruszenie art. 805 § 1 i 2 k.c. w związku z art. 829 k.c. i art. 6 k.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 1.5000 złotych, z tytułu pobytu w dniach od 14 do 18 września 2019 roku w szpitalu, w sytuacji, gdy nie zostało wykazane, że powód przebywał na (...), o którym mowa w § 1 ust. 2 pkt 14 Szczególnych Warunków Dodatkowego (...).

Przy tak sformułowanych zarzutach skarżący wniósł o:

1) zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu za I instancję, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych;

2) zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu za II instancję, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych;

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna i jako taka podlega oddaleniu.

Na wstępie zaznaczyć należy, że przedmiotowa sprawa podlegała rozpoznaniu w trybie uproszczonym.

W konsekwencji Sąd Okręgowy na podstawie art. 510¹⁰ § 1 k.p.c. orzekł w składzie jednego sędziego. Wobec zaś faktu, że ani w apelacji ani w odpowiedzi na apelację strony nie złożyły wniosku o przeprowadzenie rozprawy, Sąd Okręgowy uznając, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne, rozpoznał apelację na posiedzeniu niejawnym (art. 374 k.p.c.).

Idąc dalej wskazać trzeba, że w myśl art. 505¹³ § 2 k.p.c., jeżeli sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, to uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Wreszcie zaznaczyć trzeba, że apelacja w postępowaniu uproszczonym ma charakter ograniczony, a celem postępowania apelacyjnego nie jest tu ponowne rozpoznanie sprawy, ale wyłącznie kontrola wyroku wydanego przez sąd I instancji w ramach zarzutów podniesionych przez skarżącego. Innymi słowy mówiąc, apelacja ograniczona wiąże sąd odwoławczy, a zakres jego kompetencji kontrolnych jest zredukowany do tego, co zarzuci w apelacji skarżący. Wprowadzając apelację ograniczoną, ustawodawca jednocześnie określa zarzuty, jakimi może posługiwać się jej autor i zakazuje przytaczania dalszych zarzutów po upływie terminu do wniesienia apelacji – co w polskim porządku prawnym wynika z art. 505⁹ § 1¹ i 2 k.p.c. (tak w uzasadnieniu uchwały składu 7 sędziów SN z dnia 31 stycznia 2008 r., III CZP 49/07, OSNC Nr 6 z 2008 r., poz. 55). Tym samym w ramach niniejszego uzasadnienia poprzestać należy jedynie na odniesieniu się do zarzutów apelacji, bez dokonywania analizy zgodności zaskarżonego rozstrzygnięcia z prawem w pozostałym zakresie.

Idąc dalej należy wskazać, że w ocenie Sądu Okręgowego zaskarżone rozstrzygnięcie zostało wydane w wyniku prawidłowo ustalonego stanu faktycznego, które to ustalenia Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własne. Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy dokonał ustaleń stanu faktycznego znajdujących oparcie w zebranych materiale dowodowym, ocenionym bez przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów zakreślonej przepisem art. 233 § 1 k.p.c..

Należy przy tym wskazać, że o bezzasadności zarzutu dotyczącego naruszenia przepisu art. 233 § 1 k.p.c. podniesionego w apelacji pozwanego przesądza już samo jego sformułowanie przez skarżącego.

Kwestia bowiem, czy ustalone przez Sąd Rejonowy fakty świadczą o zajściu zdarzenia ubezpieczeniowego, nie odnosi się w ogóle do sfery ustaleń faktycznych, albowiem ocena czy pobyt powoda w szpitalu mieści się w ramach określonych OWU, stanowi proces subsumpcji, czyli zastosowania prawa materialnego do ustalonych w sprawie okoliczności faktycznych, nie stanowi zaś elementu ustaleń faktycznych i związanych z tymi ustaleniami domniemań bądź oceny mocy i wiarygodności dowodów. W związku z tym powyższy zarzut co najwyżej odnosi się i zawiera w innych zarzutach wskazanych przez pozwanego, to jest w zarzutach naruszenia prawa materialnego.

Czyni to stawiany w apelacji zarzut naruszenia prawa procesowego niezasadnym.

Nie naruszył również Sąd Rejonowy przepisów prawa materialnego.

Sąd Rejonowy w sposób wyczerpujący i poprawny, wyłożył w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, dlaczego w realiach przedmiotowej sprawy należało uznać, że zaszło zdarzenie ubezpieczeniowe skutkujące odpowiedzialnością pozwanego.

Wywód ten Sąd Okręgowy w pełni aprobuje i przyjmuje za własny, stąd też nie ma potrzeby jego ponownego przytaczania.

Argumenty pozwanego zawarte w uzasadnieniu apelacji stanowią powtórzenie argumentów podnoszonych w toku postępowania pierwszoinstancyjnego, które Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił. Apelacja nie zawiera żadnych nowych argumentów a stanowi jedynie jałową i niczym nie usprawiedliwioną polemikę z prawidłowym stanowiskiem Sądu Rejonowego.

Z przedstawionych powyżej powodów Sąd Okręgowy uznał, iż apelacja nie zawiera uzasadnionych zarzutów mogących podważyć stanowisko Sądu Rejonowego, a tym samym jako bezzasadna podlega oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c..

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd orzekł na zasadzie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 10 ust. 1 pkt. 1 w zw. z § 2 pkt. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r., w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1800 ze zm.).